

PRENUMERATA MIESIĘCZNA:

Za 1 wyd. „Poranna” lub „Wiecz.” 62 M
Z dostawą w miejscu 66 M
Z przesyłką pocztową 68 M
Za 2 wyd. „Poranna” i „Wiecz.” 124 M
Z dwurazową dostawą
w miejscu . . . 132 M
Z przesyłką pocztową 136 M

NALEŻYTOŚĆ POCZTOWĄ OPŁACONO RYCZAŁEM**CENA NUMERU POJEDYNCZEGO****3 Mk.****GAZETA****WIECZORNA**

wychodzi codziennie o godzinie 1 popoł. i o godz. 6 rano („Gazeta Poranna”)

P. T. Interesentów uprasza się o zgłaszanie w sprawach redakcyjnych wyłącznie między godz. 6 a 7 wieczorem w biurze Redakcji przy ul. Sokoła 4/1. Rękopisów nie zwraca się. — Biura Administracji otwarte codziennie od godziny 6-taj rano do godz. 7-mej wieczór. — Telefon redakcyjny Nr. 17

Nr. 5441.**Lwów, sobota 18 września 1920****Rok XI****Propozycje pokojowe delegacji polskiej!
Niemcy przygotowują powstanie na Górnym Śląsku!****Polityka Francji wobec Rosji.**

Lwów, 17. września.

(1) W Aix les Bains postanowiono podobno, że Polska nie ma stawiać Rosji warunków zbyt trudnych. W związku z tą wiadomością szczególnego znaczenia nabiera artykuł „Temps'a”, oświetlający stosunek polityki francuskiej do Rosji.

„Rząd francuski myśli nieustannie o przywróceniu Rosji — pisze „Temps”. — Francja pragnie wyswobodzenia ludu rosyjskiego, dźwignięcia się Rosji i przywrócenia przyjaźni francusko-rosyjskiej. W tym duchu uznała ona rząd, stworzony przez generała Wrangla. W tym duchu zamierza ona w miarę potrzeby, srożyć się przeciw bolszewikom, dozorcóm więziennym narodu rosyjskiego”...

Nie dyktuje tej polityki sentyment. Wpływa ona z szeregu doświadczeń — swoich i cudzych. Do owego szeregu historia dołącza fakt nowy.

W ostatnim rozdziale swych pamiętników opowiada dawny towarzysz prac kanclerza Capri-vi'ego, generał konsul Julius von Eckardt, o tem, jak Niemcy nie chcieli w roku 1890, po dymisji Bismarcka, odnowić tajnego układu, który tenże zawarł z Rosją w roku 1887. Traktat ten ogłosili z inspiracji Bismarcka „Hamburger Neueste Nachrichten” dwukrotnie: 1892 i 1896, ku gwałtownym protestom półoficjalnej prasy niemieckiej. Jednakże dotąd nie pomieszczono nigdzie analizy tego układu, którego tekst jest wciąż jeszcze nieznany. Bo wprawdzie von Eckardt dał rozbiór owego traktatu w ostatnim rozdziale wspomnianych pamiętników — lecz skoro one ukazały się w 1910 roku, rozdział ów zniknął. Obecnie podaje go „Temps” za „Frankfurter Ztg.”, podkreślając, że pakt ten uważał Bismarck za arcydzieło. Brzmi on tak:

„Znaczenie i treść owego dokumentu polegały na tem: Niemcy, nie przesadzając swego obronnego traktatu sojuszniczego z Austrią i Włochami, miały użyć poparcia Rosji, by ta ostatnia zapewniła sobie na półwyspie bałkańskim „une position prépondérante et décisive”, ażeby utrzymać Bułgarię w sferze swych wpływów, w razie potrzeby nawet siłą, iżby ona uzyskała prawo swobodnego wstępu w Dardanele i by pilnie uważała na sposoby, nadające się do interesów wschodnich. W tem zawierało się implícite, że Austrią, w razie prowokacji ze strony Rosji,

(Ciąg dalszy na str. 2-nej)

Propozycje pokojowe delegacji polskiej**Oświadczenie wiceministra spraw zagranicznych.**

Warszawa, 17. września.

(Telef.) (G) Z Gdańska donoszą, wiceminister spraw zagranicznych Dąbski wyraził się w sposób następujący:

Delegacja polska w Rydze w myśl zapowiedzi przedstawi konkretne propozycje pokojowe, które będą substratem rokowań. Są one umiarkowane, nie myślimy bowiem wzorem Rosji korzystać ze zwycięstw armii naszej, lecz zamierzamy doprowadzić do trwałego pokoju porozumienia.

Za istotną część dalszych rokowań będziemy uważać przede wszystkim obustronne stwierdzenie, że suwerenność państwowa obopólnie nie będzie naruszona.

Co do zmniejszenia zbrojeń Polska, jako istotnie demokratyczna chętnie zgodzi się na przedyskutowanie sposobów, któreby uwolniły inte-

resowane strony od zbytnich ciężarów. Nie ma to być jednak zobowiązanie jednostronne, — przede wszystkim zaś co do siły zbrojnej na naszej granicy wschodniej.

Nie sądzę, aby kwestya granic mogła powodować większe trudności. Delegacja polska wypowiedziała się już w Mińsku z dostateczną jasnością podnosząc dwa momenty jako wytyczne w kwestyi granic a mianowicie:

1) Siła żywiołu polskiego na obszarze spornym, przyczem samo przez się rozumie się, że delegacja nasza będzie dążyć do zjednoczenia ziem o większości polskiej, oraz do osiągnięcia równowagi.

2) Zasada samookreślenia dla pogranicza co do przynależności państwowej tych obszarów.

Jeżeli Rosya uzna te wytyczne, porozumienie uzyskania pokoju jest blizkie.

Na wulkanie górnośląskim.**Niemcy przygotowują rozruchy zbrojne na Górnym Śląsku.**

Bytom, 17. września.

(PAT.) Dowodem, że Niemcy pragną na G. Śląsku wywołać nowe rozruchy zbrojne jest fakt, że władze koalicyjne skonfiskowały na dworcu kolejowym w Zabrze 14 brn. wagon broni i amunicji, która nadeszła z poza linii demarkacyjnej pod pozorem transportu towarowego dla kupca Kawielka w Zabrze, który, jak już nieraz stwierdzo-

no, stoi na czele tajnej bojówki niemieckiej w Z-brzu.

Bojówka ta urządziła w swoim czasie napad na operę warszawską, w czasie jej pobytu na G. Śląsku i wywoływała w Zabrze ciągłe niepokoje i napady na Polaków. W skonfiskowanym wagonie znajdowało się około 2000 karabinów, karabiny maszynowe i znaczna ilość amunicji.

POBOŻNE ŻYCZENIA SOWIETÓW.

Sztokholm, 17. września.

(Telef.) (G) Depesza okrężna stacyi moskiewskiej podaje między innymi: Zachodni aliansi i biali panowie polscy oświadczają, że prowadzą wojnę z Rosją sowiecką tylko dla ochrony niezawisłości Polski. Wobec tego muszą wzmocnić nasze siły, gdyż nie uzyskamy pokoju inaczej, jak tylko przez wymuszenie go przemocą. Musimy rozbić białe państwo polskie. Wprawdzie dezorganizacja wewnętrzna w Rosji i trudności gospodarcze są wielkie, jednak podstawą oczenia i

podstawą pokoju Rosji jest rozgromienie białych wojsk polskich.

NA CO CZEKA ROSYA?

Wiedeń, 17. listopada.

(Telef.) (G) Angielskie koła polityczne są przekonane, że Rosya w dalszym ciągu będzie przeciągała sprawę pokoju i będzie czekała na wynik przesilenia robotniczego w Anglii i we Włoszech. Dzień 25 b. m. wyznaczony jako termin strajku generalnego w Anglii będzie decydujący.

podkreślającej tym sposobem pretensje swe na Wschodzie — że Austria nie jest upoważniona do uważania tego faktu za „casus foederis”; mogłaby go uważać za taki tylko wówczas, gdyby Rosja zaatakowała wprost cesarstwo austriackie. W zamian za to, Rosja ma być neutralna na wypadek ataku francuskiego (przeciw Niemcom).“

Jakkolwiek Bismarck był twórcą trójprzymierza, uważał bardzo, by nie dopuścić w Niemczech do opozycji względem ambicji bałkańskich Rosji. Nie chciał słyszeć o nieuniknionym konflikcie między Niemcami, a Słowianami. 17. lipca odpowiadał z Friedrichsruhe w „Hamburger Nachrichten“ na artykuł w „Neue Freie Presse“: „Skoro „N. Fr. Presse“ utrzymuje, że postępy Rosji na Wschodzie zwiększają w sposób druzgocący ogrom potęgi rosyjskiej — skoro sygnalizuje formozę rosyjskie na Adryatyku i morzu Egejskiem — skoro twierdzi, że Niemcy miałyby interes, by przeszkadzać dyktaturze w Rosji europejskiej — to jest to muzyka przyszłości, do której nie przywiązujemy wagi politycznej“.

Zelazny kanclerz musiał ustąpić przed odmowieniem traktatu z Rosją, do którego przykładł taką wagę. Wręczywszy dymisję, spytał następcę swego, Caprivię, czy układ będzie odnowiony. Ów odparł skromnie: „Taki człowiek, jak pan, może bawić się pięcioma piłkami naraz. Lecz mi ogranicza się do jednej, lub dwu“...

Caprivi i Wilhelm II wybrali piłkę austriacką. Kości padły. Naprózno później usiłowały oszczędzać Rosję, musiały już walczyć przeciw niej na Wschodzie i na Bałkanie. Wysłały nad Złoty Róg Lmana von Sanders. Zachęciły Austrię przeciw Serbii...

„Skoro Niemcy — kończy swe wywody „Temps“ — będą znowu miały „kierującego męża stanu“, przypomni on sobie tę lekcję. Ale nie czekajmy na to. Nie negujemy nigdy przymierza francusko-rosyjskiego. Pracujmy nad tem, by ożyło“.

Wypadaloby, by dyplomacja polska wzięła w rachubę te ważne słowa, mające walor pólficyalnych wymurzeń.

Machinacje prusko-bolszewickie.

Polityka rosyjska Simonsa. — Słówko o kradzieży złota. — Niebezpieczeństwo bolszewickie w Prusach wschodnich. — Obawy Scheidemanna.

Berlin, we wrześniu.

Berliński korespondent „Temps'a“ pisze:

Zyskująca z dniem każdym na agresywności postawa komunistów niemieckich, głoszących akcję bezpośrednią i nakazujących zwolennikom swym używanie metod terrorystycznych, by ująć władzę w swe ręce za zgodą jeńców rosyjskich, znajduje zachętę w bierności rządu, który nie zrezygnował ze swej polityki rosyjskiej i nie chce odstępować od siebie towarzysza Władimira Koppa. Po raz trzeci dr. Simons musiał zdezwawować wobec komisji Reichstagu kompromitujące go interwju, podobnie jak dementował już słynną swą mowę Ipcową. Zastraszona opinia publiczna już do nich nie wraca. Jeśli polityk posiada talent i odwagę, może mu to wystarczyć; lecz o ile idzie o Naczelnika Rządu, trzeba, by był człowiekiem rozważnym, przewidującym i wytrawnym. Ustawicznie fantazje interwju są dozwolone temu, na którym nie ciąży odpowiedzialność za politykę zewnętrzną samego kraju — a najdrobniejsza nieostrożność wzbroniona jest mężowi stanu. Po czasy od Spaa, dr. Simons niewątpliwie usprawiedliwiał dobrą opinię u swych współobywateli, którzy sądzili, że na koniec znaleźli w nim męża opatrnościowego. Obecnie zdaje się, że zaufanie jakie pokładał w nim kraj i parlament z lekka się zachwiało. Należałoby sprawdzić, czy niemiecki minister spraw zewnętrznych zdola w odpowiednim czasie naprawić błędy, popełnione w początkach swej kariery politycznej. Czy jest w nim

materyja na człowieka rządzącego? Wszystko zależy od tego.

Zapytałem pewnego posła z partii niezawisłych socjalistów, który służy za pośrednika między Wilhelmstrasse a towarzyszem Koppem, w jakim celu minister Simons wygłosił z trybuny ową równie przesadną, jak i sprzeczną z rzeczywistym stanem rzeczy pochwałę metod bolszewickich, które potępili surowo sami posłowie socjalistyczni wróciwszy do Niemiec z Moskwy. Trudno jest w istocie irwierzyć, by człowiek doświadczony popełnił taką manifestację dla samej tylko przyjemności, sprzeciwiania się istotnemu stanowi rzeczy. Interlokutor mój odparł: „Minister Simons pragnie a tout prix nawiązać szybko stosunki handlowe i ekonomiczne z Rosją. Obsypuje on uprzejmościami Koppa, będącego naprawdę ambasadorem sowieckim w Berlinie i jest już rzeczą ułożoną, że niebawem von Maltzahn uda się, w charakterze ministra pełnomocnego do Moskwy. Zresztą, jeśli to pana interesuje, proszę przyjąć do wiadomości że osiągnięto już wyniki dosyć ważne. Przemysłowcy, którzy uważają, że nie idą na opak interesom niemieckim, zabawiając własne, otrzymali, dzięki polityce dr. Simonsa, olbrzymie zamówienia ze strony rządu sowieckiego. A jakim sposobem otrzymują zapłatę? Niech się pan nie boi, rząd moskiewski ma złota w bród, a nie że go przecież (sic!) złożył już cztery miljardy“

W tem miejscu zatrzymał się poseł niezawisły i spojrzal na mnie, by zobaczyć efekt tej wiadomości. Ani nie mrugnąłem. Ciągnął więc dalej:

„Wracam ze Sztokholmu. Jestem tutaj wyłączenie z powodu zebrania socjalistów niezawisłych i obrad komisji spraw zagranicznych. Następnie wrócę do Szwecji, gdzie jestem gościem burmistrza w Sztokholmie“. Byłoby niezręcznością nalegać nań jeszcze — wiedziałem już dość. Jest tedy rzeczą dowiedzioną, że von Simons, tudzież grupa przemysłowców i bankierów, popierających go, zadziernięła już za pośrednictwem towarzyszy szwedzkich i niemieckich aferę na wielką skalę z bolszewikami i że fundusze na ten cel zdeponowano już w Sztokholmie.

W ministerstwie „Reichswchry“ nie dziela entuzjazmu dr. Simonsa dla bolszewizmu. Socjaliści większość, nadewszystko zaś otoczenie Scheidemanna czują straszną trwogę przed „czterwonymi“, — uważając ich za zabójców Liebknechta i Róży Luksenburg. Prezydent państwa, Ebert, stał się pocziwym burżuiem, który wdryga się na myśl o rewolucjonistach, zwłaszcza od czasu, jak dawna jego korporacja śłodlarzy rzuciła mu w twarz przekleństwo za to, że kazał rozstrzelać sprawców rozruchów w zagłębiu Ruhry. Ostatnio pewien przemysłowiec z Nadrenii odwiedził Eberta, który w swym obrazowym języku wykrzyknął: „Was sagen Sie zu dieser Schweinerei?“

W tym świecie, który nadewszystko dba o dobrobyt zaklina się kraj, by stawił opór bolszewizmowi i Scheidemann proponował w parlamencie, by 150 tysięcy czerwonych żołnierzy obalających w Prusach wschodnich odprowadzić na granicę: „w przeciwnym razie sprzymierzą się oni z komunistami niemieckimi“ und dann sind wir alle futsch“ — zaopiniował.

Udzielają tu chętnie informacji o położeniu w Prusach wschodnich. Mam tutaj stoś raportów od władz wojskowych, proszących o posiłki: są one bezsilne, zaś jeńcy rosyjscy stał się zuchwalnymi panami w kraju. Nasz także zajmuje to, co się tam dzieje; Francya nie powinna dłużej żyć z dnia na dzień, nie znając teraźniejszości i nie dbając o przyszłość.

Oto parę próbek: Wyciąg z raportu z 27-go sierpnia z Johannsburga: „Formacje nasze są zbyt słabe, by ująć w karby inwazyę jeńców rosyjskich. Nie możemy ich internować — chodzą gdzie chcą i terroryzują kraj. Trzeba nam conajmniej trzech batalionów i setkę kawalerji. Konie

Rosyan po większej części znienoty — skradziono je, sprzedano, albo też blakają się po polach“.

Z Willenberga 29. sierpnia: „Obóz jest w rozprężeniu. Rosyane biwakują na gośolcu. — W Szczytnie uzbrojone pułki kawalerji rosyjskiej weszły przy dźwięku fanfar. Zainstalowali się oni u mieszkańców i w budynkach publicznych; słabe nasze patrole cofnęły się. Należy się obawiać, że Rosyane przyniosą z sobą tyfus“.

Z obozu w Arys 30. sierpnia: „Rojowisko ludzi, koni, wozów. Chleba brak i zachodzi potrzeba, by jeńcy starali się o pożywienie po wsiach, sprzedając swój ekwipunek, broń konie, o ile ich nie zabijają, dla pożywienia się. Wszyscy komisarze sowieccy znienoty. Spartakiści i komuniści z Królestwa przybyli po nich w samochodach. — Powiedzieli do kapitana z ironją: Nie dręcz się — broń naszą powierzyliśmy naszym braciom niemieckim!“

Z Elku 31. sierpnia: „Jeńcy nie mają co jeść. Żywności niema. Niema dachu nad głową. Włóczy się. Jeśli ten stan się przeciągnie, rozból, na razie lokalny, stanie się ogólny. Rosyane zbierają się na narady i mówią, że chcą wrócić do Rosji. Nasze słabe siły nie stawiają im oporu“.

Z Królewca 1. września: „Pułkownik komendant placu telegrafuje: Zapewniają, choć brak mi potwierdzenia, że cała dywizya rosyjska z bronią i bagażem przeszła granicę na wschód od Szczytna“.

Raporty te obywają się bez komentarzy. — Skądinąd dowiaduję się, że sławny terrorysta bolszewicki, Peters, organizator strzelanin i masakry w Moskwie, przybył do Berlina, towarzyszy mu kilku Chłoczyków, którzy są jego meżami zaufania.

Dygnitarz sowiecki.

Paryż, we wrześniu.

Wiadomość, że Kibalczyca, współnik osławionych bandytów samochodowych Bonnot, Raymond la Science i tow. jest obecnie dygnitarzem w rządzie sowieckim i jednym z doradców Lenina, wywołała tu wielkie zdziwienie. Socjaliści lewicowi Cachin i Frossard, po powrocie z Moskwy z kongresu Trzeciej międzynarodówki starali się osłabić to wrażenie, zapewniając, iż ten amfuryon francuski włączył się do partii w Petersburgu tylko podrzędny urząd pisarza, jednak sprawozdawca paryskiego „Journal'u“ Jacques Marsillac, który z swej podróży po Rosji sowieckiej podał już tyle zajmujących i zadziwiających opisów, zabrał głos w tej sprawie, a zapewnienia jego uważane są powszechnie za kompetentne i autentyczne.

Dał on przedewszystkiem wyraz swemu zdaniu, że we Francji wiadomość powyższą przyjęto z niedowierzaniem. Bez przesady wszakże powiedzieć można, że przeszłość Kibalczyca była raczej dla niego rekomendacją w Rosji sowieckiej i pomogła mu do osiągnięcia zaszczytnego stanowiska. Czyż niema więcej tego rodzaju przykładów: ażeby wymienić tylko Finkelsteina — alleś Litwinowa, któremu „skazanie za zbrodnię pospolitą nie przeszkadzało do zajęcia w rządzie sowieckim wysokiej godności.

Kibalczyca, który w Rosji zowie się Wiktor Serge, poznał sprawozdawca paryski i mał w Petersburgu. Body, delegat francuskiej grupy komunistycznej w Rosji, wyrażał się o nim nader pochlebnie; tworzył on zdaniem jego wraz z Sadoulem i Pascal'em owa trójkę najczystszych komunistów, jedną z najświetniejszych konstelacji na niebie bolszewickim. Jemu to powierzono wydawnictwo francuskiej „Trzeciej Międzynarodówki“, miesięcznika, który ma być wydawany w czterech językach: ze zbytkiem wprost zachwycającym oko bibliofila. „Jest to człowiek niezwykłej miary“, rzekł Body, „a zdziwiłby się pan, gdybym mu wyjawiał jego prawdziwe nazwisko“.

PAMIĘTAJMY O PLEBISCYCIE!

Datki na plebiscyt przyjmuje Komitet Obrony Kresów Zach., Lwów, pl. Maryacki 10

„W kilka dni później“, ciągnie dalej Marszałek spotkałem Kibałczyca-Serge w „Astoryi“; jest to w Petersburgu czemś w rodzaju bolszewickiego jafacu elżejskiego, rezydencya obecnych wtelkorządów Rosyi z Zimowiemem na czele. Jest to złowieszczy jeszcze młody o nadet obfitej blond czu-rynie, jasnej cerze i energicznym, niemal zu-ihwałym wyrazie twarzy. Powierzchność jego przedstawiała się elegancko i dystyngowanie, a wyrażał się tak doskonałą francuszczyzną że nie mógłbym odróżnić, czy jest Francuzem, czy „o-yaninem“.

Prawdziwym centrem ducha rewolucyjnego — rzekł Kibałczyca do mnie — nie jest Moskwa, lecz Petersburg i Kronstadt z swymi marynarza-
ni. To jest fontanna, która zasiała kraj cały praw-
dziwą dotkryną“.

„Na ogół wszystko co mówił było przestą-
kniecie najsakrańcizym fanatyzmem. Słodkim gło-
sem i z łagodnym uśmiechem oświadczył, że
wszyscy, którzy nie są zdecydowanymi bolszewika-
mi muszą być bez wahania do ostatniego wystrze-
żeni. Rozwiniął też przedemną bardzo szczegó-
wo teoryje „naturalizacji“ pensyi i opłat za pracę
(zamiast pieniędzy, opłata w naturze) i nad tą
kwestyą pracuje obecnie z Leninem“.

Fakt, że były bandyta samochodowy mieszka
w „Astoryi“, że obcuje w sposób poufaty z najwy-
bitniejszymi członkami rządu sowieckiego, nie po-
zostawia zdaniem sprawozdawcy wątpliwości,
co do tego że zajmuje on już obecnie ważne sta-
nowisko i że mianowanie go jakimś wysokim
funkcyjnym urzędem rządowym nie jest wcale przy-
puszczeniem nieprawdopodobnym.

Z cyklu: „Piosnki żołnierskie“.

CZEMU TY DZIEWCZYNO?

(na znaną nutę).

Czemu ty dziewczyno
Pod jaworem stoisz
Czy cię pali słońce
Czy się wichru boisz?
Słońce mnie nie pali
Wichru się nie boję
Wzięli mi Jasiętkę
Smutne życie moje

Prolog sezonu teatrów krakowskich.

(Dokończenie)

Pewnym jest, że zadaniem naszej pierwszej
sceny, w chwili obecnej jest być przewodniczką
najczystszej poezyi, której wrażenie sływać mu-
si na widzów niezrozumiałym bodaj dreszczem,
— i że kierownictwo teatru zadanie to rozumie.
Łała się ta poezya, królewska i żałobna, jak z o-
fiarnej kruży, z przedstawienia „Lili Wenedy“,
jednego ze wznowień zeszłego sezonu. Rzadkie
charakterystyczne oprawy scenicznej z reżyseryą
Wysockiej, zdobyło się szczęśliwie na całość re-
prezentacji, która osiągnęła poziom bardzo wyso-
ki. Następne wznowienie „Ponad śnieg“, ów prze-
całkowy zgrzyt na tle broczącej świeżą krwią tra-
gody i współczesności, wymaga w grze niewiele
działających osób, mistrzowskiego zespołu. Szka-
ka postawiona w ubiegłym sezonie wspaniałą gra
Wysockiej w roli Antoniny Rudomskiej, zewnętrz-
nie trzymała się w tych ramach, lecz wskutek
braku sugestyjnego wpływu przedstawicielki
główniej roli, której obecna wykonawczyni, mimo
talentu i trudni podobać nie zdołała, obnażyła
wszystkie swe wiazadła, nielogiczności i błędy
sceniczne, i jest wobec tego tajemnicą genialnej
mocy uczucia i potęgi słowa autora, że mimo
wszystko sztuka działa i wstrząsa pomną potęgą.

Pierwszym jaśniejszym błyskiem repertuaru,
było wznowienie „Pana Posła“, interesującej ko-
medyi Flałkowskiego, która stoi cała jedną posta-
cią — ale jaką! Chłopski statysta, polityk, mądra-
ła, nietyko żywa figura sceniczna, ale wprost typ.
Cała reszta jest sprawą drugorzędną, tem dość
szematycznym i naiwnym, na którym uwytkła się

Wzięli mi Jasiętkę
Smutne życie moje

Wzięli ci Jasiętkę
Poszedł między strzelców
A choć tak młodzieńki
Już się wstawiał wiekca,
Bo iak idzie w atak
Niby w tan weselny
Krzyżyk mi na pierś
Przypiał wódz naczelny
Krzyżyk mi na pierś
Przypiał wódz naczelny

Choćby mi przypięli
Krzyż z szczerzego złota,
Co mi z jego sławy
Kłędym ja sierota.
Biedny mój Jasiętko
Cóż się zdobył sobie?
Jeden krzyż na pierś,
Drugi krzyż na grobie,
Jeden krzyż na pierś,
Drugi krzyż na grobie.

Henryk Zbierzchowski.

Rozkaz pożegnalny gen. Lamezana

dotychczasowego dowódcy VI armii a obecnie
Dowódcy O. G. Lwów.

Lwów, 17. września.

Żołnierze! W ciężkiej chwili kiedy objąłem na
rozkaz Naczelnego Wodza Dowództwo od moje-
go zasłużonego poprzednika zagrażał wróg z
północy i ze wschodu miastu Lwówu, kierując się
równocześnie na Mikołajów i Drohobycz i prze-
rywając w ten sposób łączność z Pokuciem.

Dzięki mestwu Armii od generałów do szere-
gowców, przez ich hart, wytrwałość a przede-
wszystkiem wiarę w naszą świętą sprawę, odrzu-
ciliśmy najeźdźcę za Bug i Gniłą Lipę zadając mu
dotkliwe straty.

Podaję do Waszej wiadomości uznanie Na-
czelnego Wodza; pochwała bowiem przede-
wszystkiem Was dotyczy.

Dziś już nadszedł czas na nowe czyny przez
Was już zdawna z niecierpliwością oczekiwane.

Maciej Kłos, wyrósł z tej rodzącej gleby, z któ-
rej wyrósł dla nam przyszłość państwa. cieka-
wym eksperymentem stała się niedawno możność
oglądania sztuki równocześnie na scenie teatru
miejskiego i w „Bagateli“, gdzie rolę tytułową
kreował bawiący na występach gościnnie Mie-
czysław Frenkel, podczas gdy w teatrze im. Sio-
wackiego grał ją Włodzimierz Miarczyński. Praw-
dziwą satysfakcją było oglądać tych dwóch „Pa-
nów Posłów“, z których każdy jest innym czło-
wiekiem, indywidualnością w swoim rodzaju by-
wą i wyborną. A choć warszawskiemu gościowi
przyznać trzeba bezwarunkowo wyższość, wła-
śnie w kierunku postawienia nie człowieka tylko,
lecz typu, mimo to nie można ująć zasługi p.
Miarczyńskiemu, który pierwszy stworzył wcie-
lenie roli, w pojęciu czysto realizacyjnym, a więc
zamaszystego, chłopskiego rozumu. Także różni-
ce zespołu zaznaczyły się wyraźnie i przesunęły
stanowczo w kierunku wielkiej sceny, gdzie dla
tej komedyi było miejsce właściwe. Jest to zre-
szta łatwo zrozumiałe ze względu, że aktorzy
„Bagateli“, specjalizujący się w farsie i lekkiej
komedyi, silnie zaprawnej pikanterya i groteska,
nie byli w stanie dokonać od razu tak wielkiego
przeskoku.

Przechodząc do spraw tego teatryku i mając
na uwadze zakres, jaki wyznaczyła sobie „Baga-
teli“, trzeba przyznać, że w niedłótej linii jej
repertuaru, obok blażeństiw i prób niekiedy wprost
niesmacznych, jest jednak dużo życia i aspiracji,
sięgających w sferę oparowania poważniejszych
rodzajów sztuki, tj. dobrej komedyi, pod której
firmą tytelkromie przemycą się wewnętrzna tra-
gedya, a przynajmniej melodramat. Aspiracje te
przeważnie uwiencza powodzenie, a to dzięki rze-
czywiście dobremu, zbyt licznemu nawet na po-

Opuszczając swe stanowisko, dał mi wstawi-
kim wyższym Dowódcóm oficerom i szeregowym
za ofiarą i owocną służbę.

Żołnierze! czekają was niejedne wysiłki, aby
zakńczyć to, cośmy razem zaczęli.

Zegnając was życzę Wam powodzenia na tej
drodce. Szczęść Boże!

Lamezan-Salms, gen. m. p.

NADESLANE.

Ogłoszenie.

Stefan Andrzej 2-ga imion Wyczesany, ur.
w r. 1894, syn Andrzeja i Amalii ze Spornów,
zamieszkały w Szczytnikach, powiat Bochnia,
wniósł do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodo-
wego na nazwisko „Wiesławski“.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje
powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z
nadmieniem, że w myśl art. 4-go Ustawy
z dnia 24 października 1919 wolno w przeciągu
dni 90-ciu od dnia ogłoszenia niniejszego w „Mo-
nitorze Polskim“, które się równocześnie zarzą-
dza, zgłosić sprzeciw w przedmiocie zamierzonej
zmiany do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

4671

Za Ministra: Lem.

Ogłoszenie.

P. Dr. Zygmunt Jan 2-ga imion Jakesch,
prezydent Dyrekcyi poczt i telegrafów w Krako-
wie, urodz. dnia 1. stycznia 1871, syn Ignacego
Teodora 2-ga imion i Klotyldy z domu Stach,
wniósł do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodo-
wego na nazwisko: „Jarszyński“.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje
powyższą prośbę do powszechnej wiadomości,
z nadmieniem, że w myśl art. 4 Ustawy z dnia
24-go października 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 88
p. 478 wolno w przeciągu dni 90-ciu od dnia
ogłoszenia niniejszego w „Monitorze Polskim“,
które się równocześnie zarządza, zgłosić sprze-
ciw w przedmiocie zamierzonej zmiany do Mi-
nisterstwa Spraw Wewnętrznych.

4672

Za Ministra: Lem.

Zakład dantystyczny - techn. GABRIELA NOWAK
pod kierownictwem OSKARA GLASGALLA, Lwów,
Jagiellońska 13. L. p. 4533

trzeby małej scenki zespołowi, który pozwala na
umiejętny wybór.

Sezon tegoroczny „Bagateli“ rozpoczyna za-
tem świetna „Aszantka“ Perzyńskiego, przy
współdziałaniu p. Werniczbówny, pełnej tempera-
mentu odtwórczyni roli tytułowej, oraz świeżo po-
zyskanego wybitnego artysty lwowskiej sceny, p.
Nowackiego. Mimo, że iak czytamy, zyskał on
całkowitą aprobatę ze strony autora na pojęcie
roli Łońskiego, nie zupełnie z tem zgodzić się
można. W grze p. Nowackiego w tej roli razda
pewna ociężałość fizyczna i wprost patologiczna
tępota, osłabiająca wrażenie wybornie przepra-
wowanego przełomu psychicznego w akcie trzo-
cim. W całej pełni natomiast p. Nowacki dął po-
znać naturę swego talentu i jego niepospolite wa-
lory, w doskonałej krotkości „Dobrze skrojonyj
frak“, gdzie artysta rozwiniął całą pogodę swego
temperamentu i wyrazistość plastyki scenicznej.
Całość poszła też niezwykle składnie, przy wy-
bornem usposobieniu współgrających. W tej samej
komedyi p. Brzeski, amant sceny, zwrócił uwagę
zupełnie udanym występem w pierwszej roli o za-
kroju charakterystycznym. Trzecią premierą ru-
chliwej scenki był Winawera „Rycerz i kubo-
dzien“, w kontraście do wystawionego zeszłej
zimy pełnego werwy „Roztworu prof. Pylla“ to-
goż autora, pretensyjny i zlepek rozlatujących
się sytuacji i niedrych kłopotów, co wystarczy ra-
zem na być satyrą polityczną z warszawskimi
stosunków przedwojennych. Ze wznowień prze-
sunęły się na scenie „Bagateli“: „Kobieta bez
skazy“, w niemal niezmięnionej obsadzie, oraz
niezwykle oryginalna w założeniu „Twarz i ma-
ska“, włoskiego autora Chiarellego, ta ostatnia z
udziałem p. Wojciecha Brzdzińskiego, artysty

GŁÓWNY PUNKT POKOJOWY ROSYI: ROZBROJENIE POLSKI

Sztokholm, 17. września.

(Telef.) (G) „Daily Mail“ podaje z Rygi, że członkowie rosyjskiej delegacji pokojowej oświadczają, iż głównym warunkiem rosyjskim, jaki przywiozła delegacja z Moskwy, jest rozbrojenie Polski i zamknięcie polskich fabryk amunicyjnych.

ROZPOCZĘCIE ROKOWAŃ POKOJOWYCH MIĘDZY POLSKĄ A LITWĄ

Wiedeń, 17. listopada.

(Telef.) (G) Biuro koresp. donosi, że rokowania polsko-litewskie rozpoczęły się 15 b. m. w Kałwarvi na Suwalszczyźnie.

PRZEDSMĄK RZĄDÓW CZESK. NA ŚLĄSKU.

Ciechyn, 17. września.

(Telef.) (G) Pierwsze posiedzenie komisji administracyjnej w Karwinie dało przedsmak przyszłych rządów czeskich na zabranym obszarze Śląska. Przewodniczący oświadczył na wstępie, że językiem urzędowym komisji jest język czeski. Wywołało to protest ze strony zarówno niemieckich, jak polskich członków komisji, dlatego, że Czesi stanowią w Karwinie tylko 10 proc. ludności. Wobec składu komisji przeszedł wniosek, na mocy którego w pierwszej klasie miejscowych 5 szkół ludowych wprowadza się język czeski jako obowiązkowy. Członek komisji inż. Dtt zaprotestował i przestrzegł komisję przed niechcianym odruchem ludności.

STWORZENIE „TRYBUNAŁU GENERALSKIEGO.

Pierwszą nominacją członków Trybunału.

Warszawa, 17. września.

(Telef.) (G) Naczelnik Państwa zamianował generałów Józefa Hallera, Gologórskiego, Lesznieńskiego i Zielińskiego członkami specjalnego trybunału generalskiego, który będzie sądził dowódców poszczególnych grup i oddziałów wojskowych, oskarżonych o przestępstwa natury wojskowej.

scen warszawskich. Objął on w niej rolę zdradzonego męża, symulującego zabójstwo ukochanej żony dla zadośćuczynienia prawdomu honoru. Odziedziczył ją artysta po p. Frišchem, który dał tu sylwetkę o zakroju dramatycznym i zaharwaniu marnym, gdy p. Brydziński nadał jej charakter zdecydowanej groteski, podługając za sobą zmianę nastroju całej sztuki, a przedewszystkiem gry swej partnerki, p. Izy Kozłowskiej, nierazwykłe utalentowanej artystki, o linii gry raczej dramatycznej.

Najpóźniej otwarł swe podwoje skromny lecz sympatyczny miejski Teatr Powszechny przy ul. Rąbskiej, który w stosunku do swych sił i środków uprawia dramaty popularny i wodewil, niezależnie od działającej z nim wspólną rolę na tej samej scenie, operetki. W poczuciu chwili, sezon rozpoczęty został drugą wartościową sztuką, jaką obok „Kosobuzzi“ liczymy w swym repertuarze popularnym: „Obrona Częstochowy“, z p. Koreckim w głównej roli przeora Paulinowa, silnie odczutej i opanowanej z dramatyczną siłą. Pierwszą „nowością“ była dobrze myślną trąca „Chciała za wsta“, wodewil Gałasiewiczza i Mellerowej, której wartość środków i treści jest doprawdy zbyt przestarzała, nawet dla bardzo skromnych wymagań. Miłe melodye Noskowskiego i tańce Koszusińskich, a także pełna temperamentu gra niektórych wykonawców, jak p. Czechowskiej, wybornej w roli Azy, ratowała całość, w której wyróżnił się wybitnie p. Jarziński w roli głupiego Janka, a w scenie kuszenia Tumrego, zdołał wprost zsmrozić upiorną grozą.

Zapowiedzi repertuarowych żadnego z teatrów nie powtarzam, gdyż właściwiej będzie zacheć na ich stopniowe urzeczywistnianie.

E. G.

HR. OBERNDORFF U MINISTRA DASZYŃSKIEGO.

Warszawa, 17. września.

(Telef.) (G) Hr. Oberndorff powrócił wczoraj do Warszawy z wypoczynku letniego. Złożył on wiceprez. min. p. Daszyńskiemu wizytę. Jak słychać z kół politycznych hr. Oberndorff miał zamiar poruszyć pewne zażalenia rządu niemieckiego w stosunku do Polski.

GEN. HENRYS USTĄPI.

Wiedeń, 17. września.

(Telef.) (G) „Echo de Paris“ potwierdza wiadomość, że gen. Henrys ustąpi. Co się tyczy następcstwa po nim, powołanie w jego miejsce pułk. Nisida nie jest jeszcze pewne. Rząd francuski bierze pod rozwagę szereg generałów, z których dwaj są członkami najwyższej rady wojskowej.

Z MOZAIKI SEJMOWEJ.

Kraków, 17. września.

(Telef.) (G) W związku ze zwołaniem Sejmu krajowego — jak podaje „Naprzód“ z Warszawy — w kuluarach sejmowych pogłoski, że w tej sesji nastąpią ważne przesunięcia w przegrupowaniach sejmowych. Mianowicie ze zjednoczenia narodowo-litewskiego ma wystąpić grupa p. Skulskiego i połączyć się z grupą centram, a to wskutek gwałtownych ataków, jakie w ostatnich czasach endecko część tego stronnictwa, kierowana przez ks. Teodorowicza i Dubanowicza, wymierza przeciwko p. Skulskiemu. Podziemna robota endecka czyni, jak się zdaje nieuchronnym rozłam w Zjednoczeniu, który wywrze doniosły wpływ na przyszłe ugrupowanie stronnictw w Sejmie, a mianowicie spowoduje wzmocnienie bloku centrowo-lewicowego.

W SPRAWIE PREZYDENTURY FRANCJI.

Odmowa Milleranda.

Wiedeń, 17. września.

(Telef.) (G) Według informacji z Paryża, „Matin“ podaje, że Millerand odmówił kategorycznie propozycji kandydowania na prezydenta republiki.

GWALTOWNE DEMONSTRACJE W PETERSBURGU.

Sztokholm, 17. września.

(Telef.) (G) Z Helsingforsu donoszą, że dnia 11 bm. żony żołnierzy demonstrowały z powodu drożyzny, przeciw demonstrującym wysłano wojsko z rozkazem strzelania. 12. i 13. b. m. robotnicy wznosili barykady. Przyszło do gwałtownych starć. Mówią, że pewne pułki połączyły się demonstrantami.

MIĘDZYNARODOWY BANK I MIĘDZYNARODOWE OBLIGACYE.

Wiedeń, 17. września.

(Telef.) (G) Sekretaryat Ligi Narodów donosi, że na konferencji finansowej w Brukseli rozważany będzie projekt założenia międzynarodowego banku i wydania międzynarodowych obligacji we frankach szwajcarskich, celem usunięcia trudności walutowych, panujących obecnie na całym świecie.

POWSTANIE CHŁOPSKIE W CHORWACYI.

Wiedeń, 17. września.

(Telef.) (G) Z Zagrzebia donoszą, że powstanie chłopskie w Chorwacyi objęło cztery okręgi i skierowane jest przeciwko Serbom. Przyszło do starć między powstańcami a wojskami serbskimi. W całej Chorwacyi zaprowadzono stan obłążenia.

PO ZAMKNIĘCIU NUMERU.

Zmiany w rozkładzie jazdy na kolei. Z dniem dzisiejszym wprowadza się ponownie między Warszawą—Belzcem i Lwowem ruch pociągu osobowego nr. 2214 (odjazd ze Lwowa 21), od jutra zaś ruch pociągu osobowego nr. 2211 (przyjazd do Lwowa 7'20).

Rozmaitości.

(k) Spadkobiercy cesarzowej Eugenii. Zmarła niedawno cesarzowa Eugenia główną swą spadkobierczynią ustanowiła swą córkę chrześną, królową Wiktorję Ene hiszpańską z domu ks. Battenberg, drugą zaś spadkobierczynią ks. Wiktorję Napoleon z domu ks. Klementynę belgijską, najmłodszą córkę Leopolda II. Dynastyczno-historyczną spuściznę otrzymuje najstarszy syn ks. Ludwika Jerome. Pamiętniki cesarzowej zawierają wiele opisów z uroczystości dworskich, podczas najświetniejszych czasów domu cesarskiego w Tullriach, Compiègne, Saint Cloud i Fontainebleau. Jedną kasetką z meksykańskiej wyprawy zawiera korespondencję króla Wilhelma I. pruskiego. W pamiętnikach swoich z dumą wyraża się cesarzowa Eugenia o pochodzeniu swem z wielkksiążęcej rodziny hiszpańskiej Teba i Penaranda. Pamiętniki cesarzowej zostały już po części uporządkowane, a w rocznicę jej śmierci zostaną opublikowane.

(k) „Dziwy dr. Lerna“. Nowojorski korespondent „Daily Mail“ podaje najnowsze rezultaty z prób odmładzania, czynionych przez amerykańskich lekarzy. Dr. Brinklay w Melfort zapomocą przemiany gruczolów, uczynił kanciera Izby prawniczej w Chicago p. Tobiasza, 71-letniego starca, młodszym o 25 lat. Dr. Brinklay użył do swej operacji nie gruczolów małych, stosowanych przez paryską szkołę, lecz — wedle jego mniemania, lepiej ludziom odpowiadających — gruczolów kozich. Do odmłodzonych pacjentów dr. Brinklay'a należą: sędzia, dziennikarz, radca i kupiec. Nie wszyscy jednak pacjenci przyznają się do przedsięwziętej operacji, natomiast kancierz Tobiasz, który uważany jest za najszcześniejszego człowieka w Stanach Zjednoczonych, nie waha się opowiadać o swem szczęściu wszystkim zainteresowanym. „Czuję się — powiada — młodszym o 25 lat, pełen nadziei, zdrów i gotów jestem na nowo rozpocząć życie. Byłem stary i chory, u schyłku życia — operacja jednak odmłodziła mnie i uczyniła zdątnym do dalszego życia. Pomimo, iż wiele ludzi nie dowierza temu środkowi, ja jednak, na którym dokazano tego cudu — nakłaniać będę wszystkich do poddania się temu zabiegowi“. — Operator Brinklay objaśnia: „Operacje są zgola nie bolesne. Kozie gruczolę wkłada się w miejsce ludzkiego, a operacja cała trwa niespełna kwadrans“.

(k) Dobroduszni Niemcy. „Vorwärts“ donosi, iż w Niemczech powstał nowy komitet ochrony grobów wojennych. Komitet dozorować ma nad grobami poległych żołnierzy wszystkich narodowości. W Prusiech wschodnich z czasów wojny niemiecko-rosyjskiej pozostało nie mniej, jak 2230 cmentarzy wojennych. Na cmentarzach tych, z których 22 obejmują od 50 do 3000 grobów, spoczywa 26.570 Niemców i 33.170 Rosyan. W liczbę Rosyan wchodzi i Polacy, z zaborn rosyjskiego, walczący wówczas pod sztandarem rosyjskim. Skromnie nadmieniam „Vorwärts“, że pomimo tego, iż Polacy na niewinnych dziełach niemieckich dopuszczają się gwałtów, nie zwracają na to uwagi, lecz jako ludzie kultury, poległym wrogom oddają należną cześć.

(r) Pałac Dioklecjana w Spalato. Nowa, przez rząd Jugosławii ustanowiona komisja pałacowa w Spalato, w Dalmacyi, uchwaliła odsłonięcie tak zwanego „Manzoleum Dioklecjana“, obecnej katedry. W tym celu muszą zostać zburzone graniczące z nią budynki, wśród nich również stary episkopat, budowla utrzymaną w stylu renesansu. Uchwała powyższa porusza kwestyę, którą zajmowała się już przed piętnastu laty austriacka komisja pałacowa. Wtedy już wahano się z przeprowadzeniem takiego projektu. Uskutecznienie jego zaś dzisiaj, byłoby prawdziwym anachronizmem, tembardziej godnym pożałowania, iż idzie tu o jeden z najznakniejszych pomników na obszarze nadadryatyckim i który wskutek odsłonięcia największą szkodę poniesie. W kwestyi powyższej panuje ogólnie zdanie, iż w tym wypadku, gdy idzie o taki cenny zabytek budowlany, którym się cały świat interesuje, powinno się dwa lub trzy razy namyślić przed przeprowadzeniem podobnego planu, który wyrządziłby stratę niepowetowaną.

KRONIKA.

Piątek, 17 września, o godz. 7 wiecz. „Kra-kowiacy i Górale“, komedyo-opera.

Sobota, 18 września, o godz. 3.30 popoł. „Da-my i Huzary“, komedia.

Sobota, 18 września, o godz. 7 wiecz. „Noc w Wenecyi“, operetka.

Niedziela, 19 września, o godz. 3.30 popoł. „Pan Poseł“, komedia.

Niedziela, 19 września, o godz. 7 wieczór. „Kra-kowiacy i Górale“, komedyo-opera.

(k) Światowy kongres kobiet. Na międzyna-rodowy kongres kobiet, obradujący obecnie w budynku parlamentarnym w Christianii, nadesła-ły poza wieloma państwami europejskimi swe de-legatki: Australia, Południowa Afryka, Stany Zjednoczone, Meksyk, Urugway i Argentyna. — Niemieckie kobiety postanowiły nie brać w nim udziału, dopóki nie dopuści się Niemiec do zwią-zku narodów. Program kongr. jest bardzo uroz-maiczony. Oprócz kwestyi opieki i wychowania dzieci, pracy kobiecej i prawa kobiecego, trakto-wane będą i problemy moralne. Jeden punkt pro-gramu zwraca się przeciw wybujałościom w no-woczesnym ubieraniu i nowoczesnym tańcu — inny żąda „ulepszenia filmów“.

(k) Kobieta dyrektorem banku. Ameryka po-siada kilka kobiet, które samodzielnie spełniają funkcje dyrektorów banku. Jedną z nich jest mrs. Mariam O'Brien. Kieruje ona największą instytu-cją bankową w państwie Florida. — Jest ona burmistrzem swego rodzinnego miasta, członkiem naczelnej partii republikańskiej, jako pierwsza kobieta weszła w skład wojennej kom-isyj Stanów Zjednoczonych. Obecnie wysuwa-na jest jako kandydatka na stanowisko gubernato-ra Florida.

(r) Hofrichter — pisarzem biurowym. — Jak donoszą dzienniki wiedeńskie, były porucznik Hofrichter, który zamieszkał w czasie swego czasu morderstwa przez otrucie — zajmuje obe-cnie posadę pisarza, w zakładzie karnym w Möl-lersdorf. W dniach przewrotu został z więzienia wypuszczony, wkrótce aresztowano go wskaz-ko z powrotem. Po upływie krótkiego czasu nastą-piło ulaskawienie Hofrichtera. Znalazłszy się po opu-szczeniu więzienia bez środków do życia, zwrócił się do zarządu zakładu karnego z prośbą o przy-jęcie go w charakterze pisarza biurowego. Ofertę przyjęto i w ten sposób Hofrichter pastuje god-ność manipulanty.

(r) Straty w parku zoologicznym Hagenbecka. Słynne dzieło prof. Hagenbecka oibryzmi. Jedyny w swoim rodzaju park zoologiczny w Hamburgu ucierpiał bardzo silnie wskutek wypadków wojen-nych. Brak przywozu i śmierć głodowa większej liczby zwierząt spowodowały znaczne jego opu-stoszenie. I tak zginęło: 74 lwy, 19 tygrysów, 40 niedźwiedzi, 19 białych niedźwiedzi, 8 lampartów, 19 hien, 200 małp. w tem 7 szympanów i 150 pawianów, 14 słoni, 120 jeleni, 28 wielbłądów, 10 żeb, 17 kangurów, 2 nosorożce, 65 antylop, 20 dzików, 1000 żółwi, 68 strusi, 50 żurawi, 24 kro-kodyli, 50 węzów i wszystkie foki. Jak z cyfr po-wyższych widzimy, szeregi zwierząt zostały sil-nie przerzedzone. Park chwilowo zamknięto. Po-czyniono wszelkie możliwe zarządzenia, by in-stytucje tę uratować od całkowitej zagłady.

(r) Zareczyny serbskiego księcia, z księżniczką angielską. Książę Aleksander udał się w po-dróż do Paryża. Jako przyczynę podróży podają odbyć się mające zareczyny następcy tronu z pe-wną księżniczką angielską, lub też z najstarszą córką króla angielskiego.

(k) Ku czci poległych Monachijczyków. Przed kilkoma dniami odbyła się w Monachium żałobna uroczystość ku czci 12.000 Monachijczyków po-ległych w wojnie światowej. Wzięło w niej ud-ział przeszło 20.000 osób, a wśród nich weterani z roku 1870. Po mszy żałobnej „pomnik pokoju“ ubrany został kwiatami. W liczbie dostojnych go-ści znajdował się i gen. Ludendorff.

(r) Z Berlina do San Francisco w czterech dniach. „New York Herald“ donosi, iż wkrótce u-kończona zostanie w Niemczech budowa dwóch zeppelinów transportowych. Mają one służyć do

przewożenia towarów z Berlina do San Fran-cisko. Podróż trwać będzie cztery dni, łącznie z lądowaniami w Paryżu, Nowym Jorku i Chicago. Aeroplany wspomniane będą mogły pomieścić 30 tonm ładunku. Powyższe przedsiębiorstwo trans-portowe finansuje wybitny amerykański fabrykant samochodów.

(k) Oryginalny plebiscyt. W Szwecji ma się odbyć głosowanie, czy ludność będzie miała pra-wo używać alkoholu, czy też handel nim będzie zabroniony.

KOMUNIKATY

Zgromadzenie rodziców w sprawie przy-jęcia młodzieży do żeńskiego seminarium nau-czycielskiego, odbędzie się w niedzielę tj. 19 bm. o godz. 5 pop. w sali Sokoła Macierzy, przy ulicy Zimorowicza.

Wpisy uczniów, szkoły powszechnej 7 kl. żeńsk. im. św. Antoniego, do wszystkich klas i do ogródka froeblovskiego odbędą się w dniach 20, 21. i 22 września, od godz. 9—12 w poł. od 3'30 do 5'30 popołudniu.

Do informacji „Słowa Polskiego“ — sprostowa-nie. Z DOG. otrzymujemy następujące sprostowa-nie mylnej informacji „Słowa Polskiego“: Odo-ność do sprawozdania, umieszczonego w „Sło-wie Polskim“ z dnia 12. września br. Nr. 425 w sprawie objazdów „Czołówki Artystycznej“ i wy-stępów w oddziałach frontowych i we Lwowie — informujemy Sanow. P. T. Czytelników, że wy-mieniona „Czołówka Artystyczna“ i jej występy zostały zorganizowane przez Ministerstwo Spr. Wojskowych i tą drogą powołane do życia i pra-cy na rzecz żołnierza, nie zaś przez Inspektorat Armii Ochotniczej, jak mylnie w „Słowie Pol-skim“ poinformowano.

Dyrekcja Państwowej Szkoły przemysłowej

we Lwowie, ogłasza, że wpisy na dział kroju i szycia (bie-lony i szary) dla kobiet, odbędą się dnia 20 i 21 bm. w Dyrekcji Szkoły ul. Snopkowa a 47, od godz. 9—12 i od 3—5. Informacyi udziela Sekretaryat Dyrekcji. 4675

Ekonomista.

Z Państw. Rady aprowizacyjnej.

Lwów, 17. września.

(t) Dnia 1. września b. r. odbyło się w War-szawie posiedzenie Rady aprowizacyjnej — na którym szef sekcji p. Ligowski zdał sprawę z działalności ministerstwa, komentując rozporządzenia wydane już na podstawie ustaw o apro-wizacji na rok gospodarczy 1920/1921 i o walce z lichwą i spekulacją — oraz podał do wiadomości, że ministerstwo w związku z obec-nym stanem gospodarczym państwa opracowało rozporządzenie, pozwalające sprzedawaniu z wolnej ręki pszenicy i żyta tylko tym gospodarstwom rolnym, które dostarczyły całkowitego kontyn-gentu wyłącznie w tych ziemiopłodach. Rozpo-rządzenie to zostało zatwierdzone przez Radę ministrów i przeszło już pod obrady Rady Ob-rony Państwa.

Następnie przechodząc do sprawy cen na ziemiopłody w okresie od 15. września br. do 1. stycznia 1921, zabrał głos p. minister aprowizacji i przedstawił stan i horoskopy aprowizacyjne na bieżący okres gospodarczy. Ogólny stan jest niepomyślny i wymaga zastosowania daleko idą-czych środków w celu oszczędnej i racjonalnej gospodarki. Stan ten spowodowany został bar-dzo złym urodzajem zbóż chlebowych; a przede-wszystkiem żyta, w całym państwie, nie wyląc-zając Poznańskiego i Pomorza; po drugie bar-dzo poważnym zniszczeniem wszystkich niemal ziem leżących po prawej stronie Wisły wskutek działań wojennych. Obecnie wszelkimi siłami dążyć należy nie tylko do dostarczenia chleba lu-dności, ale także umożliwienia rolnikom, ztrów-no większym jak mniejszym, poczynienia zasia-wów jesiennych. Minister podkreślił, że stan obe-cny, wywołany przez czynniki niezależne od pro-dukcji nie powinien wpłynąć na uchwały, jakie Rada powzięnie w sprawie cen.

W obszernej dyskusji wyłoniły się trzy wnio-ski: 1) by pozostawić bez zmiany ceny dotych-czasowe, 2) zmniejszyć cenę pszenicy i żyta o 50 marek na cetnarze metrycznym, 3) obniżyć cenę do 500 marek na cetnarze metrycznym. — Pomie-waż żaden z tych wniosków nie uzyskał większo-sci, minister aprowizacji oświadczył, że mini-sterstwo, określając ceny na nadchodzący kwar-tał weźmie pod uwagę motywy przytoczone pod-czas dyskusji.

Uchwalono następnie szereg wniosków, jak wniosek posła Podstolskiego o ponownem zrefe-rowaniu przez ministerstwo sprawy kosztów transportowych kolejowych i kołowych, oraz innych przy dostawie zbóż; by rząd wniosł na Radę Obrony Państwa wniosek o wprowadzenie sekwestru na wszystkie ziemiopłody, oraz aby wprowadzono na terenie całego państwa jednol-ty procentowo przemiał zboża. Jednocześnie po-nownie wniosek złożony w imieniu Centralnego Towarzystwa rolniczego w sprawie udzielenia jak najwydatniejszej pomocy rolnikom poszkod-o-wanym przez działania wojenne, przedewszyst-kiem w kierunku umożliwienia im dokonania za-siewów jesiennych (siła pociągowa, nasiona itd.). P. wiceminister Zaborowski oświadczył, że spra-wa dostarczenia rolnikom sprzętów znajduje się na bardzo dobrej drodze dzięki porozumieniu się ministerstwa rolnictwa z ministerstwem spraw wojskowych. — Uruchomiono już komisye — których zadaniem jest wydziałanie zbędnych dla wojskowości koni celem dostarczenia ich rolni-kom.

Kronika „Ekonomisty“:

(t) Przywrócenie pakunkowego ruchu pocztowego dla Lwowa. Przed kilkoma dniami oma-wialiśmy sprawę wylączenia wschodniej Mało-polski wraz ze Lwowem od pocztowego ruchu pakunkowego na podstawie zarządzenia mini-sterstwa poczt i telegrafów z lipca br. Jak się do-wiadujemy, na skutek interwencji lwowskiej Iz-by handlowej i przemysłowej ministerstwo poczt i telegrafów wydało rozporządzenie do podjęcia ruchu prywatnych paczek zwykłych i wartościow-ych, jakoteż prywatnych listów wartościowych do Lwowa i ze Lwowa. Dopuszczenie wymienio-nych przesyłek pocztowych do innych miejscowo-sci, położonych na wschód od linii podanej w re-skrypcie z 28. lipca br., tj. w ogólności na wschód od linii Sanu i Wisły, zarządzi ministerstwo na-tychmiast, skoro tylko to będzie możliwe ze względu na położenie wojenne i stan połączeń pocztowych.

(t) Obrót bydłem, mięsem i nabiałem. Na pod-stawie ustawy o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21 wydano rozporządzenie z 30. lipca b. r. (ogłoszone w „Monitorze Polskim“ dopiero 7/ b. m.), wedle którego obrót bydłem, trzodą chle-wną, owcami, kozami, mięsem i przetworami mię-snymi, tłuszczami, masłem, makiem, jajami, dro-biem i rybami jest wolny, z następującymi ogra-niczeniami. Wywóz wszelkimi środkami przewo-zowymi, jak też przemieszczenie wymienionych środków żywności poza granice państwa są do-zwolone na podstawie każdorazowego zezwolenia właściwych organów państwowych za uprzed-nią zgodą ministerstwa aprowizacji. Przewóz i przywóz artykułów z którejkolwiek miejscowości a. Kongresówki i b. Galicji do wszystkich powia-tów granicznych kolejami i drogą wodną, wago-nowo, w ruchu towarowym, dozwolony jest wy-lącznie za listami przewozowymi ministerstwa aprowizacji pod adresem starostw; przewóz ko-lejami, drogą wodną i kołową mniejszych ładun-ków na podstawie zezwoleń województw, wzglę-dnie generalnego delegata rządu, a do 20 kg. na podstawie zaświadczeń starostw. Ludności, za-mieszkującej powiaty graniczne wolno przewozić powyższe artykuły z innych powiatów w ilości nie przekraczającej 2 kg. wagi. Te ograniczenia nie dotyczą jednak przywozu i przegonu z powia-tów granicznych do powiatów wewnątrz państwa. Obrót między granicznymi powiatami i wewnątrz powiatów jest wolny. Przekroczenia przepisów rozporządzenia karane będą aresztem do 6 mie-sięcy i grzywną do miliona marek lub jedną z tych kar. Usiłowanie i udział podlegają karze na równi z dokonaniem.

PRZEPUSTKI i wszelkie inne DRUKI WOJSKOWE wykonuje Sykstuska 33

NAUKA I WYCHOWANIE

Kurs seminaryjalnej malury

Wpisy: Róża KREBS, Zygmuntowska 17. 4646

Może kto z ludzi zamożnych weźmie lub zajmie się wychowaniem 12-letniej dziewczynki, zdolnej z inteligentnej rodziny. Łaskawe zgłoszenia pod „T. R.“ posterestante, poczta ul. Wałowa. 4696

POSADY I PRACE

Dr. Józef Jabłoński, adwokat w Samborze, poszukuje rutynowanego kancypienta (z prawem substytucji). Posada do objęcia zaraz, warunki bardzo korzystne. 4670

Leśnik z egzaminem i dwunastoletnią praktyką przyjmie zaraz posadę leśniczego. Zgłoszenia: Grajewski, ul. Reja 1. 7. 4680

Absolwent wiedeńskiej Akademii handlowej z praktyką biurową, poszukuje odpowiedniej posady. Łaskawe zgłoszenia pod „Praca“ do Adm. 4677

Służąca do wszystkiego umiejąca gotować, prasować potrzebna zaraz. Wiadomość Chmielewska, Potockiego 28. 4690

Pracownia sukien damskich „Józfy“ poszukuje uzdolnionych panien za dobrem wynagrodzeniem. — Sapińskiego 1. 4544

Rutynowany kancypient z praktyką prowincjonalną poszukuje posady na prowincji. Zgłoszenia pod „Kancypient“, biuro Brücka, Kościuszki 2. 4658

Biuro Niemczyńskiego plac Akademicki 3 poleca doborowe siły nauczycielskie, wychowawcze, bony Polki, cudzoziemki, gospodynie, kucharki, klucznice, panny służące, pokojowe, nianie, lokaj, kucharzy, służbę wszelką do wszystkiego, rządów, leśniczych, ekonomów, ma majątek na sprzedaż. 4640

Matematyka, romanisty i germanisty poszukuje gimnazjum w STRYŻOWIE. 4668

Apteka w Bolechowie poszukuje aspiranta (aspirantki) z rozpoczętą praktyką zawodową. 4674

KUPNO, SPRZEDAŻ, ZMIANA

Przełicznna realność, 15 minut pieszo od tramwaju, cudownie położona, dom mi szkalny i budynek gospodarczy, prawie 3 morze wspaniałego ogrodu i sadu, do sprzedania. Iżycki, Kopernika 5. 46 8

Benzyny kilka beczek jest do sprzedania. Wiadomość: Chmielewski, Sapięchy 3, III p., tylko przed południem od godz. 9—1. 4691

Patra przerabia, farbuje chemicznie, kupuje i przyjmuje do komisowej sprzedaży — Władysław Solik, obecnie Lwów, ul. Chorążczyzna 5, drugie piętro, róg Akademickiej. 4392

Odkupię lub wynajmę interes na pryncypalnej ulicy. — Zgłoszenia pod „Ewentualny udział“ w Adm. „Gaz. Wieczornej“. 4596

Dwa mikroskopy sprzedają okazjnie Błocki, ul. Akademicka 12. 4540

Motor 4—6 Hp. poszukiwany. Inżynier Nadeł, ul. Piękarska 3. 4613

Kamienica dwupiętrowa z komfortem jest do sprzedania bez pośrednika. Wiadomość Bonifraterów 2, u właściciela między 4—6. 4615

Kamienicę we Lwowie z dotacją miliona Mk., zamienię za folwark z budynkami niedaleko miasta przez Dom komisowy „Hipoteka“ Juliana Woźtowicza, Lwów, Sapięchy 9. 4638

Do sprzedania nowa suknia kombinowana, czarne sukno z czarnym jedwabiem, materia przedwojenna. Oglądać od 3—7, ul. Szankiewicza 1. 3, I p., drzwi na lewo. 4649

Wózek zgrabny na resorach i wóz gospodarczy zaraz sprzedam. Zgłoszenia do Administracji pisemnie pod „Adam 35“. 4681

MIESZKANIA, LOKALE, SKLEPY

Poszukuję 3 pokoi z kuchnią, z komfortem, najchętniej w okolicy Listopada lub Potockiego. Pośrednictwo sowiec wynagrodzę. Zgłoszenia z grzeczności: Broder, Listopada 5. 4507

Większe mieszkanie, komfort z opalem, umeblowane, blisko techniki do odstąpienia. Wiadomość z grzeczności w zakładzie Wp. Pürtzla, Chorążczyzna 6. 4679

Kawaler poszukuje zaraz pokoju umeblowanego z łożem. Pod „Pokój“, do Adm. 4676

Dla zamożnego pana 2 pokoje umeblowane, śródmieście. Wiadomość w Administracji pod „H. R.“ za okazaniem kwitu inseratowego. 4697

Poszukuje się 2 pokoi

z pełnym komfortem, w pobliżu ul. Sokoła. Zgłoszenia do Adm. pod X. Y. 4503

Poszukuje się 2 lub 3 pokoi

z pełnym komfortem, słonecznych, z umeblowaniem ewentualnie bez. — Zgłoszenia w Administracji pod I. K. 4404

MAŁŻEŃSTWA

Wdowa po wyższym urzędniku, mająca realność na prowincji, trochę wskutek inwazyi rosyjskiej zniszczoną, pragnie poznać inżyniera, człowieka lat średnich, uczciwego i energicznego, któryby się podjął doprowadzić realność tę do porządku. Małżeństwo niewykluczone. Zgłoszenia uprasza się adresować pod „Laura“. 4650

ROZMITY

Już nadeszła watalina do firmy Jan Wallach i Syn, Lwów, Rynek 33. 4689

DAMSKIE, męskie i dziecięce kapelusze, hurtownie i częściowo, stare przerabiam na najnowsze fasony. — Tworzyjański, gen. zast. pierwszej parowej fabryki Tow. Kapeluszników, składnica Lwów, Kościelec 8, gmach Izby Rękodzielniczej. 4340

Biuro Asny'a 8. Dostarcza właścicielom realności lokatorów zupełnie bezinteresownie. 4591

Tabor JWP. nr. Mieczysława Pinińskiego z folwarku Suszczyna powiat Tarnopol przebywa w Sanoczku koło Sanoka. 4596

Dwaj fachowcy z branży kolonialnej agentowskiej poszukują wspólni kapitalisty. Zgłoszenia pod „Fachowiec“ do Administracji za okazaniem kwitu inseratowego. 4606

Materia spandniowa najlepszej przedwojennej jakości w większej ilości otrzymałem, Kędziński, ulica Chorążczyzna 11. 4648

„LWOWSKIE BIURO WĘGLOWE“

KOPERNIKA 22. 4698

przyjmuje jeszcze na wrzesień i październik zamówienia na węgiel opałowy z dostawą do domu.

Pierwszorzędne Budapeszteńskie Handlowe Tow. Akc.

z doskonałymi stosunkami i pierwszorzęd. poleceniami poszukuje zastępcstwa tylko pierwszorzęd. firm z jakiegokolwiek działu

dla Węgier i krajów bałkańskich. Zgłoszenia pod „Ungarn 74200“ do Administracji „Gazety Wieczornej“. 4673

MOTORY BENZYNOWE PRZEWOŻNE

GARNITURY młotarniane, SEPARATORY do mleka poleca ze składu 4560

IMPORT I EKSPORT TOWARÓW ŻELAZNYCH I STALOWYCH NARZĘDZI, ARTYKUŁÓW TECHNICZNYCH I MASZYN

M. KIERSKI i Spółka, Lwów. Biuro: Zimorowicza 15. Magazyn: Kopernika 4.

CHOROBY weneryczne, skórne, zastarzałe — leczy specjalista DR. FRISCH, ulica Wałowa 1. II. — Wstrzykiwanie preparatu Neo Salvarsana tylko przed południem. 3149

Fabryka przetworów chemicznych przeważnie PAST DO BUTÓW I PODŁÓG Odda zastępstwo sumiennym osobom na poszczególne miasta. Warunki bardzo korzystne. Zgłoszenia: FABRYKA Kraków-Podgórze, Tarnowskiego 4. 4600

Ważne dla PT. Kupców i Przemysłowców!

ODDZIAŁ LWOWSKI

Polsko-Balt. Towarzystwo Handlowe i Transport. Ska akc. w Warszawie, Lwów, plac Smolki 1. 4. wspólnie 4545

ODDZIAŁEM KRAKOWSKIM

ZORGANIZOWAŁ stałą przesyłkę towarów i mebli konwojowanymi wagonami zbiorowymi do Krakowa i z powrotem.

Wody mineralne natur. WARSZAWA ul. Marszałkowska 96. KAROLSCHOPPER i S-ka Sp. z o. p. BIELSKO-BIAŁA natur. Wody mineralne

ZIEMNIAKI

kapustę, marchew, buraki oraz inne jarzyny dostarczą natychmiast w wagonach zamkniętych „Kompas“, Polskie Biuro m. h. w Krakowie, ulica Smoleńsk 16. Filia Lwów, Hotel Europejski. 4502

FACHOWIEC

w dziedzinie hutnictwa i produkcji wszelkich wyrobów z żelaza i stali, Polak, dotychczasowy długoletni kierownik wielk. huty żelaza i stali pragnie z powodu zmiany stosunków politycznych wejść jako kierownik i współudziałowiec do stającego już zakładu fabrycznego działu żelaznego, względnie wziąć udział w założeniu nowego przedsiębiorstwa tego rodzaju również jako udziałowiec i kierownik. 4532

Łaskawe zgłoszenia istniejących Zakładów przemysłowych względnie osób lub instytucji pragnących wziąć udział w nowym przedsiębiorstwie, przyjmuje firma:

„POLHAN“ Polskie Towarzystwo handlowo-przemysłowe, Spółka z ogr. odp. w Krakowie, ul. Flaryńska 4. Tel. 1062/h.

Kawa Herbata Kakao

codziennie ANGELKA Bensdorf, Suchard świeżo palona, I CEYLOŃSKA i Van Hutten po cenach przyt. poleca Główny skład kawy i herbaty Józefa Musiła, Lwów, Batorago 32

Maszynista PODPISUJ CIE

obznajomiony z prowadzeniem i montowaniem maszyn tartacznych przy trzygłowym tartaku poszukiwany. Oferte i odpisy świadectw pod adresem: Polskie Towarzystwo Handlowe, Oddział drzewny, Kraków — Sławkowska 1. 4599

REKLAMA

jest dzwignią handlu i przemysłu